2025/2029

8.10.2025

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2025/2029

af 30. september 2025

om forøgelse af tilgængeligheden af opsparings- og investeringskonti med forenklet og gunstig skattemæssig behandling

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EU's borgere står for en af de højeste opsparingskvoter i verden. Imidlertid får de ofte ikke det optimale udbytte af deres opsparing. Dette skyldes en kombination af flere forskellige faktorer, bl.a. utilstrækkelig finansiel forståelse, komplekse processer for investorerne og fragmenterede markeder for finansielle tjenesteydelser, hvilket resulterer i manglende konkurrence og begrænsede valgmuligheder. Dette begrænser EU-borgernes muligheder for at investere deres opsparing på måder, der kan give større afkast og øge deres velstand.

(2) Kapitalmarkedsinvesteringer kan bidrage til bedre finansielle resultater for EU-borgerne. At gøre investeringer mere lettilgængelige vil derfor kunne øge borgernes finansielle velfærd.

(3) Detailinvestorer og kapitalforvaltere foretrækker ofte at bruge en uforholdsmæssigt stor del af deres porteføljer på deres respektive indenlandske kapitalmarkeder, hvilket skyldes faktorer som markedsudvikling, fortrolighed med markedet, fælles sprog, fælles kultur og geografisk nærhed. Tilskyndelse til større detailinvestordeltagelse på kapitalmarkederne ville derfor også kunne udmøntes i flere investeringskilder til gavn for EU's økonomi.

(4) Enkeltpersoner kan frit investere i overensstemmelse med deres personlige præferencer, behov og valg og i deres eget tempo, men flere detailinvesteringer på kapitalmarkederne vil kunne give EU's virksomheder flere finansieringsbaserede muligheder for at vokse, innovere og skabe arbejdspladser. En udvidelse af EU's investorgrundlag ville tillige kunne bidrage til at finansiere EU's strategiske prioriteter, herunder den digitale, den grønne og den sociale omstilling, og til at styrke EU's sikkerhed og forsvar, såfremt detailinvestorerne vælger at placere deres investeringer i overensstemmelse med disse prioriteter.

(5) Medlemsstaterne spiller en afgørende rolle i indsatsen for at nå målene for opsparings- og investeringsunionen, og de gav tilsagn om at forbedre borgernes adgang til kapitalmarkederne i både Eurogruppens erklæring fra april 2024 og Det Europæiske Råds konklusioner fra marts 2025. Medlemsstaterne opfordres derfor til at gennemføre reformer med det formål at udvikle og styrke deres indenlandske kapitalmarkeder, herunder foranstaltninger til at få sat gang i detailinvestorernes deltagelse. Forbedring af den finansielle forståelse, fremme af detailinvesteringer og anvendelse af passende incitamenter bidrager til at nå disse mål. Flere medlemsstater har allerede opnået yderst positive resultater i denne henseende.

(6) Med denne henstilling får medlemsstaterne en EU-plan for opsparings- og investeringskonti, som bygger på eksisterende bedste praksis. Den skitserer de nøglekarakteristika, som opsparings- og investeringskonti bør have for at kunne få størst mulig udbredelse og bidrage til at nå målet om at få sat gang i detailinvestordeltagelsen på kapitalmarkederne.

(7) Opsparings- og investeringskonti stilles til rådighed af autoriserede udbydere af finansielle tjenesteydelser og gør det muligt for enkeltpersoner at investere i finansielle instrumenter som aktier, obligationer og andele i institutter for kollektiv investering. Der knytter sig ofte skattefordele til disse. Nogle lande, deriblandt visse EU-medlemsstater, har indført opsparings- og investeringskonti som et middel til at løse problemet med lav detailinvestordeltagelse på kapitalmarkederne. Erfaringerne med vellykkede regelsæt (strukturer) for opsparings- og investeringskonti viser, at de, når de udformes korrekt, kan gøre kapitalmarkederne mere attraktive og mere lettilgængelige for detailinvestorer og hjælpe disse til mere effektivt at øge deres velstand.

(8) En undersøgelse af bedste praksis for opsparings- og investeringskonti, både i EU og på globalt plan, har fremhævet de vigtigste karakteristika ved vellykkede opsparings- og investeringskonti. Disse karakteristika omfatter brugervenlighed, dvs. at de er lette at få adgang til og anvende, fleksibilitet med hensyn til investering og afhændelse og lettere overholdelse af skattereglerne. Det henstilles til medlemsstaterne at indføre nationale opsparings- og investeringskontostrukturer med disse karakteristika.

(9) Velstands- og indkomstforskelle i befolkningen påvirker omfanget af privatpersoners deltagelse på kapitalmarkederne. Opsparings- og investeringskontostrukturer bør have til formål at opnå en høj deltagelsesfrekvens på tværs af alle aldersgrupper — dvs. hele spektret fra de unge til de ældre borgere — og bør imødekomme behovene hos alle borgere, uanset størrelsen af de beløb, de har mulighed for at investere.

(10) Opsparing og investering fra en tidlig alder kan være med til at skabe bæredygtig velstand samt bidrage til at øge den finansielle forståelse og fremme en investeringskultur. Medlemsstaterne opfordres til at etablere en struktur, der vil lette udbredelsen af opsparings- og investeringskonti blandt de unge i overensstemmelse med visse sikkerhedsforanstaltninger.

(11) EU's finansielle sektor spiller en afgørende rolle som den primære formidler mellem detailinvestorer og kapitalmarkeder. Udbydere af finansielle tjenesteydelser bør udnytte de muligheder, som opsparings- og investeringskonti frembyder med hensyn til at øge detailinvestorernes deltagelse, og tilbyde detailinvestorerne de bedst mulige investeringsmuligheder og -tjenester til konkurrencedygtige og rimelige priser.

(12) Bedste praksis viser, at opsparings- og investeringskonti giver de ønskede resultater, når der er stærk konkurrence mellem udbyderne af finansielle tjenesteydelser, idet denne konkurrence sikrer, at detailinvestorerne har adgang til de mest fordelagtige tilbud og den bedste service. Det bør derfor gøres muligt for en bred vifte af udbydere af finansielle tjenesteydelser at tilbyde detailinvestorer opsparings- og investeringskonti, forudsat at de er i besiddelse af en tilladelse for de tjenester, de har til hensigt at levere, såsom modtagelse og formidling af ordrer, udførelse af ordrer og opbevaring og administration af finansielle instrumenter, investeringsrådgivning og porteføljepleje. Omkostninger og gebyrer i tilknytning til opsparings- og investeringskonti bør generelt være gennemsigtige, ligesom de bør være lette at forstå og sammenligne for detailinvestorerne.

(13) Fragmenterede markeder og protektionistiske tilgange er til skade for detailinvestorerne og for udviklingen af EU's kapitalmarkeder. At lette tilrådighedsstillelse af opsparings- og investeringskonti på tværs af grænserne vil kunne øge konkurrencen mellem udbyderne og være et incitament til innovation og derigennem give detailinvestorerne bedre adgang til de bedste investeringsmuligheder, sådan som man har set med vellykkede opsparings- og investeringskontostrukturer i EU. I henhold til de nuværende regler må udbydere af finansielle tjenesteydelser, der er meddelt tilladelse i én medlemsstat, ikke stilles over for yderligere hindringer for adgang i forbindelse med levering af finansielle tjenesteydelser i en anden medlemsstat, jf. principperne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser. Ved gennemførelsen af denne henstilling bør medlemsstaterne derfor, i forbindelse med etablering af opsparings- og investeringskontostrukturer, sikre, at der ikke lægges hindringer i vejen for den frie bevægelighed for kapital, for grænseoverskridende levering af finansielle tjenesteydelser eller for etableringsfriheden i EU. Medlemsstaterne bør derfor tillade, at opsparings- og investeringskonti stilles til rådighed af udbydere af finansielle tjenesteydelser, der er meddelt tilladelse i en hvilken som helst medlemsstat.

(14) Gebyrer og administrative procedurer i forbindelse med overførsel af aktiver mellem opsparings- og investeringskonti eller udskiftning af udbyderne af sådanne konti kan også hæmme konkurrencen. Det henstilles derfor til medlemsstaterne at sikre, at processen med overførsel af konti og aktiver strømlines og pålægges så lave gebyrer som muligt. Tilsvarende vil overførsel af en portefølje mellem udbydere ud fra et skattemæssigt perspektiv kunne betragtes som en skatteudløsende begivenhed (f.eks. hvis overførslen mellem udbyderne gennemføres ved faktisk først at sælge porteføljen og derefter genkøbe en portefølje fra den nye udbyder) og dermed være underlagt beskatning. Dette kan vanskeliggøre overførsel af opsparings- og investeringskonti mellem udbydere. Det henstilles derfor til medlemsstaterne at sikre, at overførsel af en detailinvestors portefølje mellem udbydere, enten i indenlandsk regi eller på tværs af grænser, hverken afstedkommer en skatteudløsende begivenhed med hensyn til indkomstskat eller influerer negativt på eksisterende skattefordele, heller ikke når overførslen indebærer et salg af aktiverne med efterfølgende overførsel af provenuet til den nye udbyder, samt at den skattemæssige behandling af aktiverne på kontoen forbliver uændret. Dette berører ikke bilaterale skatteaftaler eller medlemsstaternes beskatningsrettigheder i tilfælde af ændring af detailinvestorens skattemæssige hjemsted.

(15) Medlemsstaterne opfordres også til at samarbejde med det formål at undgå risikoen for dobbeltbeskatning i forbindelse med besiddelse af en opsparings- og investeringskonto, hvis en detailinvestor skifter skattemæssigt hjemsted inden for EU, og sikre, at den skattemæssige behandling ikke afskrækker borgerne fra at udøve deres ret til fri bevægelighed.

(16) Diversificering af investorporteføljer er af afgørende betydning i risikoreduktionsøjemed og kan lettes ved at sikre bred adgang til flere forskellige investeringsmuligheder. EU-borgere, der investerer via en opsparings- og investeringskonto, bør derfor have adgang til en bred vifte af finansielle instrumenter, der som minimum omfatter aktier, obligationer og andele eller aktier i institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS, herunder børshandlede fonde), fra en bred vifte af udstedere, så de er sikret adgang til ikke-komplekse finansielle produkter. Også andre finansielle instrumenter, såsom andele eller aktier i europæiske langsigtede investeringsfonde (ELTIF'er) og alternative detailinvesteringsfonde (AIF'er, forudsat at den pågældende medlemsstat tillader, at alternative investeringsfonde markedsføres til detailinvestorer), vil kunne være instrumenter, der kan holdes på en opsparings- og investeringskonto. Tilgængeligheden af sådanne instrumenter ville kunne gøre det muligt for detailinvestorer at diversificere deres porteføljer og bidrage til finansieringen af vigtige infrastrukturprojekter samt unoterede virksomheder, herunder nystartede virksomheder, vækstvirksomheder og SMV'er. Udbyderne af finansielle tjenesteydelser bør udvide udbuddet af tilgængelige investeringsaktiver, så det omfatter mere end de finansielle aktiver, der udstedes i den medlemsstat, hvis lovgivning den udbudte opsparings- og investeringskonto er omfattet af. Detailinvestorer bør have mulighed for at diversificere deres investeringer på tværs af flere forskellige aktivklasser og geografiske områder.

(17) Udbyderne af finansielle tjenesteydelser bør tillige give detailinvestorer mulighed for at fokusere deres investeringer på EU's økonomi og derigennem bidrage til strategiske EU-prioriteter, herunder den digitale, den grønne og den sociale omstilling, og til at styrke EU's sikkerhed og forsvar.

(18) Et af hovedformålene med opsparings- og investeringskonti er at hjælpe detailinvestorer, herunder borgere, der ikke tidligere har investeret på kapitalmarkederne, til at diversificere deres porteføljer og på forsigtig og bæredygtig vis øge deres velstand via kapitalmarkederne. Dette kan bedst opnås ved primært at investere i ikke-komplekse finansielle instrumenter, som ikke eksponerer detailinvestorerne for risici, der er vanskelige at forstå og indebærer, at der ikke investeres i realøkonomien. Af samme grund bør de aktiver, der kan investeres via opsparings- og investeringskonti, ikke omfatte visse meget risikobetonede eller komplekse aktiver uden et referenceaktiv — eller for hvilke referenceaktivet i sig selv anses for at være meget risikobetonet eller komplekst. Sådanne aktiver omfatter meget risikobetonede eller komplekse finansielle instrumenter såsom visse derivater samt andre kryptoaktiver end dem, der kan kategoriseres som finansielle instrumenter, der kan holdes på en opsparings- og investeringskonto (dvs. de pågældende finansielle instrumenter i tokeniseret form).

(19) Som det påpeges i Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for finansiel forståelse, som fremlægges parallelt med denne henstilling, har investorerne forskellige niveauer af finansiel forståelse og ekspertise samt forskellige investeringsmål og risikoprofiler. Detailinvestorer bør derfor have mulighed for at vælge mellem investeringstjenesteydelser, der består i investeringsrådgivning og udførelse af ordrer, og tjenesteydelser, der udelukkende består i udførelse eller modtagelse og formidling af kundeordrer, således at investeringsbeslutninger træffes selvstændigt af den pågældende detailinvestor. Ydermere bør muligheden for at åbne eller anvende en opsparings- og investeringskonto ikke være betinget af et bestemt investeringsminimum, idet det bør være muligt for alle detailinvestorer at gøre brug af disse konti uanset størrelsen af deres formue.

(20) En indsats i medlemsstaterne og blandt udbyderne af finansielle tjenesteydelser for at strømline processerne for investorerne og forenkle alle administrative og proceduremæssige aspekter af opsparings- og investeringskonti er af afgørende betydning for at sikre, at den etablerede struktur giver de ønskede resultater. Medlemsstaterne og branchen bør derfor sikre, at opsparings- og investeringskonti giver detailinvestorerne en oplevelse af enkelhed, pålidelighed og lettilgængelighed, bl.a. ved hjælp af brugervenlige digitale grænseflader og kundeservice af høj kvalitet. Samarbejde mellem operatørerne i branchen om etablering af sådanne brugervenlige digitale grænseflader vil kunne befordre udbredelsen af dem blandt investorerne og reducere de samlede omkostninger for branchen. Digitale løsninger er en meget effektiv måde at lette adgangen til opsparings- og investeringskonti på, men der bør også så vidt muligt være adgang til offlinemuligheder i tilknytning til opsparings- og investeringskonti for at sikre inklusion og tilgængelighed for alle.

(21) For mange mennesker vil kompleksiteten i relation til overholdelse af skattereglerne vedrørende investeringsafkast kunne afholde dem fra at investere i kapitalmarkederne. Der bør i forbindelse med skattebetaling for aktiver, der holdes på opsparings- og investeringskonti, være adgang til ukomplicerede, letanvendelige og så vidt muligt automatiserede skattesystemer. De nationale skattemyndigheder bør derfor forlade sig på udbyderne af opsparings- og investeringskonto i forbindelse med skatteopkrævning og/eller tilvejebringelse af oplysninger om investeringer via opsparings- og investeringskonti med henblik på at gøre det så ukompliceret som muligt for indehavere af sådanne konti at overholde skattereglerne. De enkelte medlemsstater bør, for at fremme grænseoverskridende konkurrence mellem udbyderne, gøre det muligt for udbydere af opsparings- og investeringskonto fra andre medlemsstater at følge de samme procedurer for overholdelse af skattereglerne som indenlandske udbydere, der er meddelt tilladelse, herunder, hvis det er relevant, at stå for opkrævningen og afregningen af de relevante skatter i tilknytning til de pågældende opsparings- og investeringskonti på vegne af deres kunder.

(22) Et skattemæssigt incitament for detailinvestorerne og ukomplicerede procedurer for overholdelse af skattereglerne vedrørende investeringer, der holdes på en opsparings-/investeringskonto, kan øge udbredelsen og har vist sig at være centrale elementer i vellykkede opsparings- og investeringskontostrukturer i medlemsstater og tredjelande. Medlemsstaterne opfordres til at lade opsparings- og investeringskonti være omfattet af en skattemæssig behandling, der er mindst lige så gunstig som den gunstigste skattemæssige behandling, der i henhold til pågældende medlemsstats lovgivning er mulig for indtægter fra en aktivklasse eller for et investeringsprodukt eller en investeringskonto. I det omfang medlemsstaterne ønsker at indføre skattemæssige incitamenter for at befordre udbredelsen af opsparings- og investeringskonti, kan de overveje at indføre skattefradrag, skattefritagelser, foranstaltninger vedrørende udskydelse af skat, ensartede skattesatser eller en kombination af sådanne foranstaltninger. Skattefradragsordninger vil kunne bidrage til at befordre udbredelsen af opsparings- og investeringskonti i de indledende faser. De kunne bestå i at tillade fradrag af et beløb i den skattepligtige indkomst, når der åbnes en konto, f.eks. fradrag af et vist beløb i den skattepligtige indkomst i det første regnskabsår efter åbningen af en eller flere opsparings- og investeringskonti. En skattefritagelsesordning kunne bestå i fritagelse for beskatning af indtægter fra aktiver, der holdes på en opsparings- og investeringskonto. Udskydelse af skat ville gøre det muligt at udskyde skattebetalingen, indtil aktiverne hæves fra opsparings- og investeringskontoen.

(23) Medlemsstaterne opfordres kraftigt til at udforme sådanne skattemæssige incitamenter under behørig hensyntagen til målene med opsparings- og investeringskonti for så vidt angår facilitering af detailinvesteringer samt til de vigtigste principper for en fornuftig og omkostningseffektiv anvendelse af skattemæssige incitamenter inden for rammerne af et sundt og effektivt skattesystem. Mens skattemæssige incitamenter kan virke befordrende på udbredelsen af opsparings- og investeringskonti og også kan udformes under hensyntagen til EU's strategiske prioriteter — uden at begrænse muligheden for at holde en bred og diversificeret vifte af egnede finansielle instrumenter på en opsparings- og investeringskonto — er det også vigtigt at sikre skattemæssig retfærdighed og undgå at fremme skatteundgåelse eller skatteunddragelse. Alle skattemæssige incitamenter, der indføres for at stimulere udbredelsen af opsparings- og investeringskonti, bør følge princippet om, at skattemæssige incitamenter skal være nøje målrettet samt være lette at forstå og anvende for detailinvestorer, udbydere af opsparings- og investeringskonti og skattemyndigheder. Under hensyntagen til målet om at bevare et åbent og inklusivt indre marked bør medlemsstaterne tillige sikre, at de pågældende incitamenter er i fuld overensstemmelse med kapitalens frie bevægelighed og andre krav, der følger af EU-lovgivningen. Det er især vigtigt, at sådanne foranstaltninger ikke diskriminerer mellem virksomheder etableret i det indre marked, og at de udformes på en sådan måde, at de ikke hæmmer distribution og opskalering af investeringsprodukter på tværs af grænserne i EU.

(24) Medlemsstaterne kunne støtte udbredelsen af opsparings- og investeringskonti med ikke-skattemæssige foranstaltninger, herunder monetære incitamenter såsom indbetaling af et engangsbeløb direkte til sådanne konti, når de åbnes, eller som et supplement til de midler, der investeres af kontohaveren.

(25) Højere detailinvesteringsniveauer kan forventes at ville føre til øget økonomisk aktivitet, højere afkast og et øget beskatningsgrundlag i relation til investeringsafkastene, hvilket på lang sigt ville kunne mindske omkostningerne ved skattemæssige eller andre monetære incitamenter. Eksistensen af opsparings- og investeringskonti som middel til at formalisere investeringsprocessen ville også øge sporbarheden for skatteudløsende begivenheder i forbindelse med investeringer, befordre en højere grad af overholdelse og mindske eventuelle eksisterende skattegab i relation til detailinvestorers investeringsafkast.

(26) Foranstaltninger gennemført af medlemsstaterne i henhold til denne henstilling berører ikke artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(27) Ansvaret for udvikling af opsparings- og investeringskonti ligger hos medlemsstaterne, så det er vigtigt, at der opereres med passende overvågningssystemer, som gør det muligt at følge udviklingen. Dette overvågningsarbejde, som skal foregå som led i den relevante overvågningsproces vedrørende opsparings- og investeringsunionen og det europæiske semester, bør omfatte udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne og registrering af, hvordan medlemsstaterne og branchen udvikler og implementerer deres opsparings- og investeringskontostrukturer.

(28) Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes for at efterkomme denne henstilling, og om den faktiske udbredelse af opsparings- og investeringskonti. Det er vigtigt regelmæssigt at evaluere effektiviteten af skattemæssige incitamenter og vurdere, hvorvidt de pågældende incitamenter også har en positiv indvirkning på EU's økonomi. Disse foranstaltninger vil også gøre det muligt for Kommissionen løbende at registrere medlemsstaternes opsparings- og investeringskontostrukturer, i forbindelse med at den nøje følger de fremskridt, der gøres med opsparings- og investeringsunionen, med henblik på midtvejsevalueringen heraf.

(29) Det er af afgørende betydning at øge bevidstheden om opsparings- og investeringskonti, herunder deres funktion og tilgængelighed, med henblik på at befordre deres udbredelse. Udrulningen af opsparings- og investeringskonti bør ledsages af oplysningskampagner gennemført af medlemsstaterne og branchen, som vil kunne integreres i bredere kampagner om finansiel forståelse og investeringskendskab. Kampagnerne bør også fokusere på at tilskynde til opsparing og investering fra en ung alder ved at beskrive mulighederne på lang sigt, samtidig med at der gøres opmærksom på risiciene.

(30) Med denne henstilling anerkendes de initiativer, der allerede er iværksat på medlemsstatsniveau vedrørende indførelse af et mærke for et EU-opsparingsprodukt til støtte for finansieringen af EU's økonomi. Henstillingen har heller ikke til hensigt at underminere eller at indvirke forstyrrende på eksisterende vellykkede opsparings- og investeringskonti, der har øget detailinvestorernes deltagelse på kapitalmarkederne og gjort det nemmere for dem at øge deres velstand.

(31) Denne henstilling vedtages på grundlag af artikel 292 i TEUF. Henstillingens relevans og virkning for EØS skal fastlægges på grundlag af EØS-aftalen —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Artikel 1

Genstand

Denne henstilling vedrører medlemsstaternes etablering af opsparings- og investeringskontostrukturer, som skal fremme større detailinvestordeltagelse på kapitalmarkederne, samt disse kontis karakteristika.

Artikel 2

Etablering af opsparings- og investeringskonti

1. Medlemsstaterne bør etablere opsparings- og investeringskontostrukturer.

2. Medlemsstaterne opfordres til i forbindelse med udviklingen af deres opsparings- og investeringskontostrukturer at sikre, at disse konti har de karakteristika, der er beskrevet i denne henstilling.

3. Hvis de ikke allerede er i overensstemmelse med denne henstilling, opfordres medlemsstaterne til at revidere deres eksisterende opsparings- og investeringskontostrukturer under hensyntagen til de karakteristika, der er beskrevet i denne henstilling.

4. Medlemsstaterne bør sikre, at åbning af en opsparings- og investeringskonto eller regelmæssige indbetalinger hertil ikke gøres betinget af indsættelse af et minimumsbeløb.

5. Medlemsstaterne bør give investorer mulighed for at åbne flere opsparings- og investeringskonti, også hvis de åbnes hos forskellige udbydere.

Artikel 3

Tilrådighedsstillelse af opsparings- og investeringskonti

1. Medlemsstaterne bør sikre, at alle udbydere af finansielle tjenesteydelser, der i henhold til EU-lovgivningen har tilladelse til at tilbyde de tjenesteydelser, de har til hensigt at levere i tilknytning til en opsparings- og investeringskonto, såsom modtagelse og formidling af ordrer, udførelse af ordrer på kundens vegne og opbevaring og administration af finansielle instrumenter, porteføljepleje og investeringsrådgivning, har mulighed for at tilbyde en opsparings- og investeringskonto til enkeltpersoner, der er bosiddende på deres område, uanset hvilken medlemsstat den pågældende udbyder af finansielle tjenesteydelser er meddelt tilladelse i.

2. Medlemsstaterne bør sikre, at udbydere af finansielle tjenesteydelser, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, og som af disse myndigheder er meddelt tilladelse til at levere eller udføre de i stk. 1 omhandlede finansielle tjenesteydelser på deres område, ikke er forpligtet til at opfylde yderligere krav, i forbindelse med at de udbyder de pågældende tjenesteydelser og samtidig stiller en opsparings- og investeringskonto til rådighed, og at de kan stille den pågældende opsparings- og investeringskonto til rådighed på de samme betingelser som dem, der gælder for udbydere etableret på deres område.

3. Indehavere af opsparings- og investeringskonti bør, medmindre andet specifikt kræves i henhold til EU-lovgivningen, ikke være forpligtet til at modtage finansiel rådgivning, når de investerer via en opsparings- og investeringskonto.

4. Medlemsstaterne bør gøre det muligt at overføre individuelle finansielle instrumenter eller hele porteføljen fra én udbyder af en opsparings- og investeringskonto til en anden, så længe den modtagende udbyder af en opsparings- og investeringskonto kan sørge for opbevaring og administration af de finansielle instrumenter, der overføres, og overholder reglerne om at lette overholdelsen af skattereglerne, jf. artikel 7.

Artikel 4

Omkostninger ved opsparings- og investeringskonti

1. Medlemsstaterne bør sikre, at eventuelle omkostninger ved og gebyrer for åbning og anvendelse af en opsparings- og investeringskonto er rimelige, forholdsmæssige, gennemsigtige og letforståelige.

2. Medlemsstaterne bør sikre, at omkostningerne til overførsel af aktiver til en anden opsparings- og investeringskonto, jf. artikel 3, stk. 4, uanset om sidstnævnte konto udbydes af samme eller en anden udbyder, begrænses til de administrative omkostninger. De opkrævede omkostninger bør ligge på et rimeligt niveau og bør klart fremgå af vilkårene og betingelserne for den pågældende opsparings- og investeringskonto.

3. Medlemsstaterne bør sikre, at overførsel af en detailinvestors portefølje fra én udbyder af en opsparings- og investeringskonto til en anden, enten i indenlandsk regi eller på tværs af grænser, hverken afstedkommer en skatteudløsende begivenhed med hensyn til indkomstskat eller influerer negativt på eksisterende skattefordele. Dette berører ikke bilaterale skatteaftaler eller medlemsstaternes beskatningsrettigheder i tilfælde af ændring af detailinvestorens skattemæssige hjemsted.

Artikel 5

Aktiver af relevans for opsparings- og investeringskonti

1. Uden at det berører krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ([1]) (direktivet om markeder for finansielle instrumenter II), navnlig kravene vedrørende egnethed og den hensigtsmæssighedsvurdering, som investeringsselskaber skal foretage, bør medlemsstaterne sikre, at opsparings- og investeringskonti giver adgang til som minimum følgende finansielle instrumenter: aktier, obligationer og aktier eller andele i UCITS. Medlemsstaterne kan vælge at udvide anvendelsesområdet for opsparings- og investeringskonti til også at omfatte andre finansielle instrumenter, forudsat at de er egnede for detailinvestorer.

2. Medlemsstaterne bør fra anvendelsesområdet for opsparings- og investeringskonti udelukke meget risikobetonede og komplekse finansielle instrumenter såsom meget risikobetonede og komplekse derivater samt andre kryptoaktiver end dem, der kan kategoriseres som finansielle instrumenter, der kan holdes på en opsparings- og investeringskonto.

3. Medlemsstaterne bør opfordre udbyderne til inden for spektret af investeringer, der kan komme i betragtning, at tilbyde den bredest mulige vifte af investeringsmuligheder på markedet, således at detailinvestorer kan diversificere deres porteføljer på tværs af aktivklasser, geografiske områder, udstedere, kapitalforvaltere, producenter af finansielle instrumenter og risikoprofiler. Medlemsstaterne bør kraftigt tilskynde udbyderne til at inkludere investeringsmuligheder, der giver detailinvestorer mulighed for at fokusere deres investeringer på EU's økonomi og derigennem bidrage til strategiske EU-prioriteter, herunder den digitale, den grønne og den sociale omstilling, og til at styrke EU's sikkerhed og forsvar.

Artikel 6

Enkle og gennemsigtige opsparings- og investeringskonti

Medlemsstaterne bør sikre, at opsparings- og investeringskonti giver detailinvestorerne en oplevelse af enkelhed, pålidelighed, sikkerhed og lettilgængelighed — såvel online som offline. Principperne om enkelhed, pålidelighed, sikkerhed og tilgængelighed bør anvendes konsekvent på tværs af alle brugergrænseflader.

Artikel 7

Lettere overholdelse af skattereglerne

1. Medlemsstaterne bør sikre, at der stilles omfattende oplysninger om den skattemæssige behandling af aktiver på opsparings- og investeringskonti til rådighed, som er lette at tilgå og forstå for detailinvestorer og for udbydere af finansielle tjenesteydelser, der har til hensigt at udbyde opsparings- og investeringskonti.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

2. Medlemsstaterne bør sikre, at procedurerne for overholdelse af skattereglerne for indehavere af opsparings- og investeringskonti for så vidt angår skattepligtige indtægter i relation til aktiver, der holdes på en eller flere opsparings- og investeringskonti, er ukomplicerede og letanvendelige, ved at etablere en struktur, der gør det muligt for udbydere af opsparings- og investeringskonti at tilbyde tjenesteydelser, der omfatter:

a) afregning af skatter på vegne af indehaverne af opsparings- og investeringskonti og/eller

b) deling af alle relevante oplysninger med skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor indehaveren af den pågældende opsparings- og investeringskonto har sit skattemæssige hjemsted, således at de kan anvendes til at forhåndsudfylde kontohaverens selvangivelse.

3. Medlemsstaterne bør tillade, at udbydere af opsparings- og investeringskonti, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn i en anden medlemsstat, leverer de i stk. 2 omhandlede tjenesteydelser til enhver detailinvestor i tilknytning til opsparings- og investeringskontostrukturen inden for deres jurisdiktion på de samme betingelser som dem, der gælder for udbydere etableret på deres område.

Artikel 8

Gunstig skattemæssig behandling

1. Medlemsstaterne opfordres til, med henblik på at befordre udbredelsen af opsparings- og investeringskonti, at indføre skattemæssige incitamenter og sikre, at opsparings- og investeringskonti og aktiver på sådanne konti er omfattet af en skattemæssig behandling, der er mindst lige så gunstig den gunstigste skattemæssige behandling, der er mulig for indtægter fra en aktivklasse eller for et investeringsprodukt eller en investeringskonto.

2. Uden at det berører ovenstående, kan medlemsstaterne overveje at tilskynde til opsparings- og investeringskonti med bl.a. følgende foranstaltninger:

a) fradrag i beskatningsgrundlaget, herunder mulighed for at trække beløb, der er investeret på en opsparings- og investeringskonto, fra den skattepligtige indkomst

b) skattefritagelser, herunder indførelse af skattefritagelse for så vidt angår skattepligtige indtægter genereret af aktiverne på en opsparings- og investeringskonto

c) udskydelse af skat, herunder udskydelse af beskatningen af indtægter genereret via en opsparings- og investeringskonto, indtil de hæves fra den pågældende konto, eller

d) anvendelse af en ensartet skattesats for indtægter genereret af eller værdien af aktiver, der holdes på en opsparings- og investeringskonto.

Artikel 9

Gennemførelse og rapportering

1. Medlemsstaterne opfordres til regelmæssigt at evaluere effektiviteten af de foranstaltninger, der træffes for at gennemføre denne henstilling, med hensyn til at skabe øget velstand og støtte finansieringen af EU' økonomi. De opfordres til at overvåge udbredelsen, de investerede aktiver og de budgetmæssige virkninger i forbindelse med eventuelle skattemæssige incitamenter med henblik på at måle den understøttende effekt.

2. Med henblik på at befordre oprettelsen af et indre marked for opsparings- og investeringskonti, fremme bedste praksis og sikre en mere ensartet praksis opfordres medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis for så vidt angår udformningen af opsparings- og investeringskonti, herunder beskatning af indtægter fra opsparing og investeringer, for at afstemme deres nationale kriterier for indrømmelse af skatteincitamenter mest muligt og for at lette overførsel af sådanne konti eller produkter på tværs af medlemsstaterne, bl.a. ved at indføre foranstaltninger til at undgå dobbeltbeskatning.

3. Medlemsstaterne bør regelmæssigt rapportere om de foranstaltninger, der træffes for at gennemføre denne henstilling, inden for rammerne af overvågningsprocesserne vedrørende opsparings- og investeringsunionen og i forbindelse med midtvejsevalueringen af strategien for opsparings- og investeringsunionen, som vil blive offentliggjort i 2027.

4. Kommissionen vil også overvåge gennemførelsen af henstillingen inden for rammerne af processen med det europæiske semester.

Artikel 10

Bevidstgørelse og oplysning

Medlemsstaterne bør gennemføre oplysningskampagner for at informere offentligheden om fordelene og risiciene ved investeringer og ved anvendelse af opsparings- og investeringskonti. Disse kampagner kan være knyttet til eller indgå som en del af bredere initiativer vedrørende finansiel forståelse.

Artikel 11

Adressater

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. september 2025.

På Kommissionens vegne
Maria Luís ALBUQUERQUE
Medlem af Kommissionen